

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К. 436/20
26.08.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ

У прилогу достављамо пресуду Вишег суда у Смедереву Кж1.16/24 од 11.04.2024. ради истицања Миловановић Олги из Владимираца улица Карађорђева број 50 општина Шабац, Татјани Гутеша из Планишта улица Војвођанска број 77, Аритонович Јелени из Ниша улица Златиборска број 27, Ани Савић из Медешевца улица Нипавске градине број 3, Ради Шупици из Сомбора улица Вељка Чубриловића бб, Изету Кургашу из Београда улица Панчићева број 3 Шупица Ради из Вршца улица Војвођанска број 77, преко интернет странице суда.

Судија
Угљеша Матевић

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 16/24
Датум: 11.04.2024. године
С м е д е р е в о

ОСНОВНИ СУД
У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
25. 06. 2024
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Предрага Лукића и Драгослава Милановића, као чланова већа, са записничарем Даницом Живановић, у кривичном предмету окривљеног Михајла Живојиновића из Мале Планае, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и пуномоћника оштећене Татјане Гутеше из Плаништва, адвоката Јоване Горановић из Вршца, изјављеним против пресуде Основног суда у Великој Плани К 436/20 од 22.08.2023. године, на седници већа одржаној 11.04.2024. године, а након прибављеног предлога Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и пуномоћника оштећене Татјане Гутеше из Плаништва, адвоката Јоване Горановић из Вршца, а пресуда Основног суда у Великој Плани К 436/20 од 22.08.2023. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 436/20 од 22.08.2023. године окривљени Михајло Живојиновић из Мале Планае оглашени је кривим за извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, изречена му је условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 9 (девет) месеци, са роком проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде и осуђен је на поплаћу казну у износу од 80.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, уз упозорење да ће иста - уколико је не плати у наведеном року, бити замењена казном затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 15.000,00 динара, као и оштећеној Татјани Гутешини на име трошкова кривичног поступка износ од 85.500,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се ожалбена одлука преиначи, тако што ће окривљеном бити утврђена казна затвора у трајању од две године, са роком проверавања од три године, као и да буде осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара,

- пуномоћник оштећене Татјане Гутеше из Пландишта, адвокат Јована Горановић из Вршца, због одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да се ожалбена одлука у том делу укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да иста у нападнутом делу буде преиначена, тако што ће се окривљени обавезати да оштећеној Татјани Гутеши надокнади трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити опредељена посебним решењем суда.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, у свом акту КТЖ бр. 14/24 од 29.01.2024. године, предложио је да се жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани усвоји и побијана пресуда преиначи у смислу цитираних жалбених навода, а да се жалба пуномоћника оштећене одбије као неоснована.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, одржао је седницу већа, размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку и по оцени жалбених навода нашао:

Жалбе су неосноване.

Неосновано се жалбом јавног тужиоца истиче да првостепени суд приликом доношења одлуке о висини кривичне санкције није ценио све околности од значаја за индивидуализацију и одмеравање исте, те да је у конкретном случају погрешно одлучио у том делу, јер су постојали услови за условну осуду са утврђеном дужом казном затвора и дужим временом проверавања, као и осуду на новчану казну у већем износу, у ком правцу иде и предлог изнет у жалби.

Неосновани су и жалбени наводи да је првостепени суд, приликом одлучивања о висини кривичне санкције превелики значај дао олакшавајућим околностима.

Наиме, приликом доношења одлуке, првостепени суд је имао у виду све околности од значаја за одмеравање кривичне санкције, ценио утврђене олакшавајуће околности, те да отежавајуће околности не постоје, па је правилно нашао да ће изреченом кривичном санкцијом - мером упозорења, са утврђеном казном затвора у трајању од 9 (девет) месеци са роком проверавања од једне године, уз новчану казну у износу од 80.000,00 динара на коју је осуђен, према окривљеном бити остварена општа сврха кривичних санкција и у оквиру ње сврха кажњавања, прописана одредбама члана 4. став 2. и члана 42. Кривичног законика.

Став подносиоца жалбе да изречена условна осуда и новчана казна у износу од 80.000,00 динара нису довољне да се оствари сврха прописана законом, није на адекватан начин образложен, нити су разлози дати у сврху истог оправдани.

Када су у питању олакшавајуће околности, првостепени суд је на правилан начин ценио чињенице да је од времена извршења предметног кривичног дела протекао дужи временски период, јер је од последње радње извршења у продуженом кривичном делу протекло преко пола деценије, чињеницу да је окривљени неосуђивац, што указује на

неадекватност његовог ранијег живота, личне прилике, јер је у питању породичан човек, из чега произилази да окривљени не спада у ред извршилаца са високим степеном друштвене опасности, а ни јачина угрожавања или повреде заштићеног добра не указује на потребу за утврђивањем дуже казне затвора, са дужим временом проверавања и за осудом на вицу новчану казну, нити то оправдавају разлози генералне превенције.

Жалбени наводи да су разлози за преиначење и поштравање изречене кривично санкције према окривљеном то што је у питању кривично дело против имовине, у продуженом трајању, на тај начин што су оштећени лажним приказивањем чињеница доведени у заблуду и тиме исти наведени да на штету своје имовине нешто учине, су елементи бића кривичног дела, као такви не могу бити цењени двојачо, односно и као елементи бића и као отежавајуће околности, због чега исти не могу бити цењени као основани.

Жалбени наводи да из утврђених околности предметног кривичног дела произилази да постоји опасност да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело, неутемељени су и представљају спекулисање будућим неизвесним чињеницама.

Имајући у виду сврху кажњавања прописану чланом 42. Кривичног законика, јасно је да је приоритет приликом одлучивања о кривичној санкцији спречавање учиниоца да чини кривична дела и утицање на њега да убудуће не чини кривична дела, која сврха може бити остварена већ изреченом санкцијом, док условна осуда са утврђеном казном у дужем трајању и дужим временом проверавања, као и новчана казна у већем износу, у конкретној ситуацији, по оцени овог суда, не доприносе ни специјалној али ни генералној превенцији, а у жалби и нису дати конкретни и јасни разлози због чега би предложена санкција била примеренија.

И по ставу другостепеног суда, у конкретној ситуацији нема оправданих разлога за утврђивање дуже казне затвора, са дужим временом проверавања и за осуду на новчану казну у већем износу. Наиме, наведене олакшавајуће околности посматране у међусобној повезаности су такве природе да се изречене кривичне санкције могу сматрати подобним да се према извршиоцу у свему оствари сврха кривичноправне заштите - спречавање учиниоца да чини кривична дела и утицање на њега да убудуће не чини кривична дела, будући да ранији живот учиниоца не указује на потребу за утврђивањем дуже казне затвора, са дужим временом проверавања и за осудом на новчану казну у већем износу, нити то оправдавају разлози генералне превенције.

Као неоснована оцењена је и жалба пуномоћника оштећене, која суштински и не садржи разлоге зашто се, односно због којих пропуста првостепеног суда, ожалбена одлука у делу о трошковима побија.

Наиме, увидом у списе предмета, а и у саму жалбу, може се утврдити да оштећена, као ни њен пуномоћник, у току поступка, на главном претресу, а ни у самој жалби, не опредељују јасно, ни специфицирано о којим то трошковима поступка првостепени суд није одлучио или је неправилно одлучио.

Увидом у записник о главном претресу од 15.08.2023. године утврђено је да подносилац жалбе у завршној речи тражи да окривљени накнади трошкове заступања, без прецизирања за које процесне радње и у ком износу. Такође, ни у самој жалби није наведено који то трошкови нису досуђени или евентуално погрешно обрачунати. На тај начин подносилац жалбе није поткрепио своје наводе о неправилности поступања првостепеног суда приликом доношења одлуке о трошковима поступка, нити овом суду дао разлоге да поступи у смислу жалбених навода, односно побијану одлуку у том делу преиначи. Управо

супротно, првостепени суд, у свему сагласно одредби члана 262. став 2. Законика о кривичном поступку, у образложењу побијане пресуде јасно истиче на име које процесних радњи - а ради се управо о трошковима заступања, је оштећеној досудио трошкове и у ком износу.

Имајући у виду наведено, као неосновани оцењени су и жалбени наводи да је одлука првостепеног суда преурањена, јер су сви услови за доношење исте били испуњени.

Из изнетих разлога, на основу члана 457. Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци.

Виши суд у Смедереву, дана 11.04.2024. године

Записничар
Даница Живановић, с.р.

ВФ Председника суда - председник већа
Судија Слађана Бојковић

